

Dito'Dito en Tristero spelen theater in het café

Oostende / Van onze medewerker
Peter Anthonissen

En van de onbetwiste festivalhits op Theater aan Zee was *Altijd 'tzelfde* van de Brusselse theatergezelschappen Tristero en Dito'Dito, een voorstelling die vorige zomer al eventjes te zien was en die nu weer opgevoerd wordt. Achter de titel *Altijd 'tzelfde* gaat *Un air de famille* (1994) van het Franse duo Jean-Pierre Bacri en Agnès Jaoui schuil, een stuk dat vorig seizoen ook door het Nederlands Toneel Gent (NTG) werd gebracht als *Schone familie*. De tegenstelling tussen de beide producties is groot: terwijl wijlen Jean-Pierre De Decker van een duidelijk dramaturgisch concept uitging, laten Tristero en Dito'Dito de personages voor zich spreken.

Bacri en Jaoui situeren hun stuk

in het café dat een van de karakters, Henri, uitbaat. Zoals elke vrijdag, verzamelt zijn familie er voor een wekelijks diner. Na zijn zus Betty duiken ook zijn broer Philippe en diens vrouw Yolande op, vergezeld van hun aller moeder. Grote afwezige is Arlette, Henri's echtgenote, die er zogenaamd tijdelijk maar hoogstwaarschijnlijk definitief vandoor is. Op hun bloedband na hebben al deze figuren weinig met elkaar gemeen. Vooral tussen de twee broers gaapt een kloof: Philippe is als carrièrejager uiterst bezorgd om zijn positie en imago, terwijl Henri zich tevreden stelt met een bestaan achter de tapkast. Moeder kiest voortdurend voor Philippe partij. Al twee dagen na zijn geboorte, zo zegt ze, was het haar duidelijk dat Henri een probleemgeval was.

Naar erg veel diepgang hoeft je in

Un air de famille niet op zoek te gaan. De aantrekkingskracht van de tekst schuilt vooral in zijn karaktertekening. Het tragikomi-

THEATER

Pretentieloze
bewerking van
'Un air de famille'
verhuist van Oostende
naar Brussel

sche komt niet uit de situatie voort, maar uit de hulpeloze naïviteit waarmee de personages tegenover elkaar en de wereld staan. De onderhuidse frustraties die Bacri

en Jaoui soms tastbaar maken, worden door Tristero en Dito'Dito sterk gerelativeerd. In de meeste karakters zien zij karikaturen, zoals Yolande, het aangetrouwde domme gansje van de familie, en de bazige, betweterige moeder. Voorts benaderen zij *Altijd 'tzelfde* vooral als conversatiestuk. Precies daarom stoort het dat de drie mannen op de bühne (Jo Decoster, Youri Dirckx en Peter Vandembemt) stroef staan te spelen. Hoewel actrices Lien Kneepkens, Eva Schram en Mieke Verdin zich op een veel vloeiender manier door de tekst bewegen, ontbreekt het de productie vaak aan scherpte. De sfeer is vooral gemoedelijk, wat mede de vrucht is van de locatie die de twee gezelschappen hebben opgezocht. Tijdens Theater aan Zee was *Altijd 'tzelfde* in de ontbijtzaal van Hotel Polaris te gast, een plek

die van een doorleefde gezelligheid getuigt waarvan ik het bestaan in Oostende niet langer vermoedde. In dat soort pretentieloze omgeving hoort deze zomervoorstelling thuis. In Brussel speelt ze dan ook echt in het café.

R E C E N S I E

WAT: *Altijd 'tzelfde*
WIE: Tristero / Dito'Dito
WAAR EN WANNEER: tot en met vrijdag 10 augustus, telkens om 21 uur in Café Le Central, Laneauplaats 1, 1090 Jette (info en reserveringen op tel. 02/502.24.42).

ONS OORDEEL: Een pretentieloze zomervoorstelling.